

Arrest

nr. 133 765 van 25 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Georgisch staatsburger te zijn, van Georgische origine, en afkomstig uit Tbilisi.

In 2006 of 2007 bent u lid geworden van "United National Movement" (UNM), de partij van voormalig president Mikheil Saakasjvili.

In het begin hielp u enkel met het verspreiden van folders.

In 2012 nam u ook actief deel aan de verkiezingscampagne van de partij. U woonde meetings bij en registreerde kiezers. U trad op in verschillende propagandafilmpjes voor de verkiezingen. Voor al uw activiteiten werd u betaald door de partij.

Op 1 oktober 2012, de dag van de parlementsverkiezingen, was u aanwezig in het stembureau nr. 9 in het district Diodube. U had de opdracht om aan de partijleiding via gsm door te geven welke personen voor hen stemden.

De verkiezingen werden gewonnen door "Georgian Dream", een coalitie van verschillende oppositiepartijen, wat leidde tot een machtswisseling.

Verschillende hooggeplaatste overheidspersonen en UNM-leden werden vervolgens gearresteerd en gerechtelijk vervolgd.

De nieuwe regering deed ook onderzoek naar praktijken van verduistering van staatsgeld door leden van UNM.

Verschillende partijgenoten die zoals u onrechtmatig betaald werden door UNM voor hun activiteiten, werden door de politie ondervraagd. Andere partijleden werden ook aangehouden.

Behalve dat u onrechtmatig geld kreeg van de partij, hebt u zich nooit schuldig gemaakt aan enige misdrijven.

U vernam echter van een vriendin die op het ministerie van defensie werkte dat uw naam toch op een lijst stond van personen die gearresteerd zouden worden.

Daarop verliet u uw huis en verbleef u afwisselend op verschillende plaatsen bij vrienden en kennissen. U vreesde om door de nieuwe machthebbers ten onrechte van allerlei misdrijven beschuldigd te worden en in de gevangenis opgesloten te worden.

U besloot naar België te komen waar uw ouders, M.B. en M.M. (O.V. 6.253.479) al enkele jaren verblijven.

Op 13 juli 2013 vertrok u vanuit Batumi met de wagen naar Turkije. Daar stak u per boot de grens met Griekenland over. Via Italië en Duitsland reisde u verder naar België.

U kwam in België aan op 18 juli 2013 en vroeg op 19 juli 2013 asiel aan.

Na uw aankomst in België vernam u van uw zus T. dat onbekende personen in burger enkele keren naar u kwamen vragen.

Ter staving van uw identiteit legde u uw Georgische identiteitskaart en uw rijbewijs voor.

Op 30 augustus 2013 stuurde u het Commissariaat-generaal via e-mail een link door naar enkele youtube-filmpjes waarop u te zien bent in propagandacampagnes van de partij UNM voor de parlementsverkiezingen van oktober 2012.

B. Motivering

U verklaart uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er vervolging vreest vanwege de nieuwe regering omwille van uw lidmaatschap en uw activiteiten voor de partij UNM.

U hebt informatie verkregen dat uw naam op een of andere lijst staat van personen die gearresteerd zullen worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 26/08/2013, p. 5, 8, 9, 12).

U stelt dat u behalve het feit dat u tijdens de verkiezingscampagne van UNM in 2012 op onrechtmatige wijze betaald werd, geen andere misdrijven begaan hebt.

U vreest echter om ten onrechte van allerlei misdrijven beschuldigd te worden en in de gevangenis opgesloten te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/01/2014, p. 3, 6, 7).

In verband hiermee verwijst u nog naar de algemene slechte omstandigheden in de gevangnissen in Georgië. U vreest immers om in geval van detentie ernstig mishandeld te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/01/2014, p. 7).

Er dient echter op gewezen te worden dat volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 van de United National Movement (UNM) won, die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd.

De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister van gevangnissen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangnissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilisi).

Het Parket, de politie en de directie van de gevangnissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. De talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden van nabij gevolgd door de internationale gemeenschap. Op dit ogenblik worden ze gemonitord (met name door de organisaties HRIDC en Transparency International Georgia) en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld.

In verband met de vervolging die u beweert te vrezen in geval van terugkeer naar Georgië, zijn er, in het licht van wat voorafgaat, geen ernstige aanwijzingen dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden.

om in voorkomend geval aan een illegale (indien u geen misbruiken zou hebben gepleegd) of onredelijke (indien u misbruiken zou hebben gepleegd) veroordeling te ontsnappen.

Zoals blijkt uit onderhavige beslissing, toont u het tegendeel niet aan met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Met betrekking tot uw verklaringen aangaande de door u verkregen informatie dat uw naam op een of andere lijst zou staan van personen die gearresteerd moeten worden, dient namelijk gewezen te worden op een opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende gehoren voor het Commissariaat-generaal.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor dat u ongeveer een maand voor uw vertrek van een vriendin, die op het ministerie van defensie werkte, vernomen hebt dat uw naam op deze lijst stond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 26/08/2013, p. 8).

U situeerde uw vertrek uit het land in hetzelfde gehoor in juli 2013 (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 26/08/2013, p. 3).

In uw tweede gehoor stelde u aanvankelijk niet meer precies te weten wanneer u deze informatie van die vriendin vernomen had.

Toen u vervolgens gevraagd werd in welke maand het was, beweerde u dat het in november was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/01/2014, p. 5), wat duidelijk in strijd is met uw eerdere verklaringen. Bovendien verduidelijkte u nog dat het juist na de verkiezingen was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/01/2014, p. 5), die op 1 oktober 2012 plaatsvonden.

Toen u er later tijdens uw tweede gehoor op gewezen werd dat u in uw eerste gehoor verklaard had dat u het pas een maand voor uw vertrek vernomen had, paste u uw verklaringen onmiddellijk aan.

U stelde dat u zich eerder in het gehoor vergist had en dat u het inderdaad een maand voor uw vertrek vernomen hebt. U beweerde dat het dan ongeveer in mei 2013 moet geweest zijn.

Uw uitleg dat u zich eerder in hetzelfde gehoor vergist had toen u zei dat het in november was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/01/2014, p. 6), is echter weinig overtuigend te noemen. Aangezien het toch een flagrant verschil betreft en zeker ook gezien het vernemen van deze informatie voor u de directe aanleiding vormde om onder te duiken en vervolgens uw land te ontvluchten, en bijgevolg een ingrijpende gebeurtenis in uw leven betreft waarvan redelijkerwijs verwacht kan worden dat u hierover coherente verklaringen aflegt, is het namelijk weinig aannemelijk dat u zich gewoon vergist zou hebben.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw naam effectief op een dergelijke lijst zou staan dan ook ernstig ondermijnd.

Verder kon u weinig informatie geven aangaande de bezoeken van onbekende personen na uw vertrek uit het land.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor van uw zus vernomen te hebben dat onbekende personen in burger bij haar zijn langsgekomen om naar u te vragen. U stelde toen dat ze ongeveer twee weken na uw vertrek een eerste keer zijn gekomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 26/08/2013, p. 10, 11).

In uw tweede gehoor beweerde u eveneens van uw zus vernomen te hebben dat deze personen daarna meerdere keren naar u geïnformeerd hebben.

U kon echter niet met zekerheid zeggen hoeveel keer ze al gekomen waren. U dacht slechts dat het twee keer was.

Bovendien kon u ook geen concrete informatie geven aangaande deze personen. U dacht enkel dat ze van het ministerie van binnenlandse zaken waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/01/2014, p. 6, 7).

Het feit dat u hebt nagelaten om zich verder te informeren over deze bezoeken wijst echter op een gebrek aan interesse in de evolutie van uw vervolgingsproblemen na uw vertrek uit het land en doet bijgevolg ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees.

Wat betreft uw verwijzing naar de algemene slechte situatie in de gevangenissen in Georgië en uw aangehaalde vrees om in geval van detentie ernstig mishandeld te worden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 09/01/2014, p. 7), kan nog worden opgemerkt dat eveneens volgens onze objectieve informatie (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier) vanaf september 2012 talrijke opzienbarende onthullingen gebeurden over ernstige misbruiken in verschillende Georgische gevangenissen tijdens de regeerperiode van voormalig president Saakasjvili, die zijn val tijdens de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 versnelden. Sindsdien nam de nieuwe regering radicale maatregelen om de detentieomstandigheden in de Georgische gevangenissen aanzienlijk te verbeteren: ontslagen of veroordelingen van verantwoordelijken, sluiting van verschillende instellingen en invoering van uitgebreide preventie- en monitoringsystemen voor het naleven van de mensenrechten in de Georgische gevangenissen.

Hieruit kunnen we afleiden dat, indien u een gevangenisstraf zou moeten uitzitten in Georgië, er geen ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat u een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet zou lopen.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofdte een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie.

Uw identiteitskaart en uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens die hier niet in twijfel getrokken worden.

De propagandafilmpjes op you tube tonen aan dat u hebt deelgenomen aan de verkiezingscampagne van UNM, maar deze informatie kan bovenstaande vaststellingen niet in positieve zin wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 mei 2014 (zie p. 3) een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker voert aan dat de beslissing van de commissaris-generaal gebaseerd is op onjuiste feiten.

Hij wijst er vooreerst op dat hij lid is van "United National Movement" maar dat hiermee geen rekening wordt gehouden.

Hij stelt ook dat hij de politieke situatie in Georgië uitgelegd heeft zodat er geen twijfel kan zijn dat hij (zie p. 3) "*niet actief was op politiek niveau*" (sic). Hij verklaart dat hij in detail heeft uitgelegd hoe personen die op de verkiezingsdag actief waren, gearresteerd werden, met name zijn vriend A.V.

Hij laat gelden dat hij videomateriaal heeft neergelegd, waarop hij ook te zien is.

Verzoeker haalt aan dat hij actief was voor de partij, dat hij de personen registreerde die gingen stemmen, deelnam aan propaganda-activiteiten en de afgevaardigde van de partij in de regio Diodube vergezelde. Hij verklaart dat hij in detail heeft uitgelegd hoe hij te werk is gegaan op de verkiezingsdag, hoe hij in november 2012 van zijn vriend T.C. vernam dat zijn naam voorkwam op een lijst van personen die gearresteerd moesten worden.

Hij beklemtoont dat hij van mening is dat hij niets verkeerd heeft gedaan, maar schrik heeft dat hij in zijn land van herkomst valselijk zal worden beschuldigd, hetgeen volgens hem in Georgië niet uitzonderlijk is; hij wijst erop dat voormelde A.V. valselijk werd beschuldigd dat hij een onwettig salaris heeft ontvangen.

Waar de commissaris-generaal van mening is dat de situatie in de Georgische gevangenissen verbetert, haalt verzoeker een ambtsbericht aan van 2009 van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken, waaruit volgens hem blijkt dat mishandelingen nog steeds op grote schaal voorkomen.

Verzoeker voert aan dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden mishandeld, wat in strijd is met artikel 3 EVRM, zodat België het verbod heeft om hem naar Georgië terug te sturen. Volgens hem dienen om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van een verwijdering van de persoon naar zijn land van herkomst te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land én met de omstandigheden van de bedoelde persoon.

Verzoeker verwijst naar het belang dat het EHRM dienaangaande hecht aan informatie vervat in recente verslagen, afkomstig van onafhankelijke organisaties voor de verdediging van mensenrechten.

Hij verwijst ook naar het geval waarin verzoekende partij aanvoert dat zij deel uitmaakt van een groep, die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen; de bescherming van voormeld artikel 3 EVRM treedt op wanneer de verzoekende partij aantoont dat er ernstige en bewezen

motieven bestaan om het bestaan van de praktijk in kwestie aan te nemen en ook om aan te nemen dat zij tot bedoelde groep behoort.

Hij stelt dat de commissaris-generaal wel al deze elementen in zijn beslissing aanhaalt, doch er geen rekening mee houdt.

Hij besluit dat de commissaris-generaal daardoor artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag schendt, alsmede van artikel 3 EVRM, de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker vraagt aan de Raad de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund, noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift een summiere samenvatting geeft van zijn feitenrelaas, doch geen enkel motief van de beslissing van de commissaris-generaal concreet weerlegt.

De Raad is van mening dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278); het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij in gebreke blijft.

De Raad is van oordeel dat de argumenten in de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier; de Raad herneemt ze.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar een Ambtsbericht van december 2009 van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken, waaruit volgens hem blijkt dat in zijn land van herkomst mishandelingen nog steeds op grote schaal voorkomen -doch dit nalaat toe te voegen aan zijn verzoekschrift-, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal in zijn beslissing verwijst naar het informatiedocument "*COI Focus, Georgië: Politieke situatie*" van 18 december 2013.

De Raad laat deze informatie, die van vrij recente datum is, prevaleren op de informatie waarnaar door verzoeker wordt verwezen en dateert van vier jaar geleden, en waarin rekening wordt gehouden (zie "*COI Focus, Georgië: Politieke situatie*", p. 4) "*met de gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in Georgië tijdens de periode tussen het wisselen van de macht begin oktober 2012 en 1 oktober 2013*".

Op basis van hetgeen voorafgaat besluit de Raad dat het relaas van verzoeker geen geloofwaardigheid verdient.

Bij een ongeloofwaardig relaas is geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), voormeld artikel 3 inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers beschouwingen in zijn verzoekschrift over de bescherming geboden door artikel 3 EVRM aan personen die deel uitmaken van een "groep", die systematisch blootgesteld wordt aan een praktijk van slechte behandelingen, vinden op hem geen toepassing. Verzoeker laat trouwens na uiteen te zetten tot welke "groep" hij zou behoren.

Indien hij zou doelen dat hij behoort tot de groep die vervolgd worden op basis van valse beschuldigingen, volstaat het te verwijzen naar zijn ongeloofwaardige verklaringen in dit verband en naar de recente informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig november tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE